

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א
ז' סיון תש"פ | גליון 673

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 | ת.ד. 50226 |
טל: 02-5812210 | פקס: 02-5812252
לפניות בנושא העלון: al5308000@gmail.com

עצמך באמונה ישרה, תוכל בקלות להאמין שהכול לטובה גם כשאתה לא מביין את זה, ותוכל בקלות לומר תודה על הכול.

רפואה פנימית

והיסוד הזה הוא המפתח לטיפול בכל בעיות הנפש והחרדות. כמו שבמציאות נורמלית ובריאה זה בוודאי לא הגיוני שבן ידאג ויפחד שאבא שלו יתעלל בו ויעניש אותו ויזיק לו ויריץ לו, כמו שהבאנו במשל בשבוע שעבר - כך המאמין האמתי שמאמין שבורא עולם הוא אבא טוב ורחמן ורצוה רק לתת, זה לא הגיוני שהוא יפחד או ידאג שמא יקרו לו דברים רעים או שמא יחסר לו או שמא לא תתקבל תפילתו.

אם כן מה הסיבה לכך שאנשים מפחדים שיקרו להם דברים רעים, מחלות, תאונות, פיגועים, טילים, הפסדים ושאר מרעין בישין חלילה, עד שיש כאלה שממש יוצאים מדעתם ומאבדים את כל שלות הנפש ואף נזקקים לטיפול תרופתי?

הסיבה היחידה היא שגם אם הם מגדירים את עצמם כמאמינים, הם למעשה לא חיים באמת את היסוד הזה שהבורא הוא אבא רחמן ואוהב תמיד. הם אולי אומרים את זה בפה או חושבים במוח - אבל הם לא באמת מאמינים בזה בכל לבם.

חייבים להבין היטב שאמונה אמיתית זו רק אמונה בבורא האמתי שהוא הטוב והמטיב האוהב והרוצה אך ורק לתת ולהשפיע.

כאשר האדם מבסס בלבו את האמונה על פי המשל של אב ובנו, הוא יכול ברגע אחד להגיע להסתכלות בריאה וליישר את מוחו ואת לבו על פי האמונה הישרה שאומרת שה' אוהב אותך ורצוה אך ורק את טובתך האמתית ואין שום רע בעולם כלל. ואתה באופן מידי מתחבר עם הבורא, כלומר אתה מתחבר עם השמחה ועם הטוב ועם הרפואה ועם האושר של כל העולם הזה. זו זריקת

המשך בעמוד 3

מאמר ראש הישיבה

המפתח לאמונה

כרחם אב

באחת התוכניות שלי ברדיו עלתה לשידור אישה שהציגה את עצמה כאישה שאינה שומרת תורה ומצוות. היא שמעה שאני אומר שאדם צריך לומר תודה על הקשיים ועל הבעיות, על הצרות ועל הייסורים, והדברים מאוד קוממו אותה. היא אמרה שהיא מבינה שצריך לומר תודה לבורא העולם על הטובות שהוא עושה איתנו, אבל היא שאלה מתוך כאב גדול: "איך אפשר לומר תודה על דברים רעים, על מחלות וחסרונות?!"

בחסדי ה' זכיתי לענות לה על פי המשל שהבאנו כאן בשבוע שעבר, משל האב ובנו, ואמרתי לה:

"כאשר אבא נורמלי מונע דבר מה מבנו, האם הוא עושה זאת מתוך רוע ואכזריות או מתוך אהבה גדולה והבנה שזה הדבר הטוב ביותר עבור הבן? ברור שזה רק מתוך אהבה גדולה וזה הדבר הטוב ביותר עבור הבן. נכון?"

"על פי זה ניקח לדוגמה רווקה שהזיווג שלה מתעכב. מי מעכב לה את הזיווג? בורא עולם. האם הבורא רוצה שהיא תסבול? ברור שלא. האם הוא לא רוצה לתת לה זיווג? ברור וכפשוט שהבורא אוהב אותה ורוצה שהיא תצליח ורוצה לתת לה זיווג, וזו תהיה שמחתו של הבורא. ולא זו בלבד, אלא זה ברור שיש לבורא צער גדול מאוד מכך, כי לבורא עולם צר בכל צער של כל יהודי, כמו שלכל אבא צר מאוד כאשר ילדיו שרויים בצער.

"אז אם הבורא כל כך רוצה לתת לה זיווג וזה בוודאי בכוחו וביכולתו, למה הוא באמת לא נותן לה את הזיווג? אלא ודאי שיש לבורא סיבות שבגללן הוא מעכב לה את הזיווג לטובתה. נכון שהבחורה הרווקה וגם אנחנו לא מבינים את זה, אבל מדובר באבא אוהב, ואנחנו בוודאי יכולים להבין שמה שקורה איתה זה רק מאבא, ואם כן זה רק מתוך אהבה, כמו שכל בן יודע שאבא עושה הכול עבורו מתוך אהבה גדולה, ועל זה אנחנו אומרים תודה."

המשל הזה הבהיר לאותה אישה את ההתייחסות הנכונה והדברים התיישבו על ליבה.

החיזוק הגדול ביותר

זוהי מפתח חשוב מאוד לאמונה: **ההבנה שהקשר שלנו עם בורא עולם זה קשר של בן עם אבא אוהב - זה הבסיס של האמונה, זה הלב של האמונה.** בלי זה אי אפשר לדבר על שום אמונה, כי אם אתה מאמין בבורא אבל אתה לא מאמין שהבורא אוהב אותך ורצוה לתת לך - אתה למעשה מאמין בבורא פרי דמיון, בורא שאתה יצרת לעצמך, ולא בבורא האמתי.

ולכן כאשר אתה רוצה לחזק את עצמך באמונה, תחזור אֶל המשל הפשוט ותחשוב שאם הבן שלך היה עובר מה שאתה עובר ורוצה מה שאתה רוצה - מה אתה כאבא היית רוצה לעשות? האם לא היית רוצה לתת לו ולרחם עליו ולעזור לו בכל יכולתך? ועל ידי המשל הזה תוכל בקלות לראות ולהבין את הקשר הנכון עם הבורא, תוכל בקלות לחזק את

"ההבנה שהקשר שלנו עם הבורא זה קשר של בן עם אבא אוהב - זה הבסיס של האמונה, זה הלב של האמונה"

מוע מגפה מנחלתך צו השעה!

אמר רבי נחמן: "הספר ליקוטי מוהר"ן כשנמצא בבית הוא שמירה רפואה וישועה"

להזמנות: 052-2240696

הפצת ליקוטי מוהר"ן לשמירה

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירה

לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

בדיחות הדעת

עשיר הגיע אל הרב וסיפר לו על אביו שנפטר מספר יהודי: "איני יודע מה לעשות. העסק שלי בצרות ואני חייב לנסוע לחו"ל ולהציל את העסק, אחרת אני פושט רגל, לכן שכרתי תמורת 1000 ש"ח, אדם שילך להלוויה במקומו. עוד 1000 ש"ח אני משלם לו, על מנת שישב שבעה במקומו. הוספתי לו עוד 1000 בהבטחה שידגל זקן במשך חודש במקומו ועוד 1000 ש"ח על מנת שיגיד קדיש בכל יום במקומו." אם סדרת את כל זה לשם מה באת אלי? שאל הרב, "באתי לשאול אותך", השיב האיש, "האם אני צריך ללכת לנחם אותו?"

הדלקת נרות

ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	19:03	20:20	20:55
תל אביב	19:20	20:22	20:53
חיפה	19:14	20:24	20:57
באר שבע	19:19	20:20	20:54

חוסך, ומי שיושב יותר קרוב היה חוסך הכי הרבה ולכן אני הייתי תמיד מצליח להתחמק ולשבת רחוק.

כשהיינו מגיעים עם אבא לבית הכנסת בשכונה, הייתי "כאילו" נכנס לשירותים וכך הייתי מתעכב ויושב קצת רחוק, העיקר לא לחטוף. כי אם הייתי יושב קרוב, את האצבע ואת העיניים לא הייתי יכול להוריד מהסידור. אולי זה נשמע לכם דמיוני, אבל האוזניים שלי ששמעו את הגערות, ההשפלות והאיזמים, הכתפיים שקיבלו את הצביטות והרגליים שקיבלו את הבעיטות מתחת לשולחן יספרו לכם על שיטת ה"חינוך" שאני קיבלתי כדי ש"אלמד" להתפלל.

אבא היה עקשן

בסופה של "סידרת חינוך" כמובן שהתפללנו כמו שבאבא רצה. אבל זה היה רק כותי שהתפללנו איתו ורק כותי שהוא הסתכל עלינו. כמה שבועות אחרי הבר מצווה קיבלתי אוסף והודעתי לאבא שאני כבר לא רוצה לבא איתו לתפילה, אבל הבקשה לא התקבלה. אז בהתחלה הייתי מגיע ואחר כך יוצא החוצה ולא חוזר.

אבא היה עקשן וכמובן לא וויתר, הוא שם לב שאני בורח ממנו, אז בשולחן שבת הייתי חוסך על הראש ולפעמים גם על הלחי אבל לא התייאשתי, סבלתי בשקט וידעתי שבסוף אבא יתייאש ויתרגל שאני לא בא איתו לתפילה, וזה אכן קרה.

מאז הבר מצווה, עברתי הרבה בחיים, ואת המשך הסיפור חיים שלי, אספר לכם בפרק הבא.

עד שבוע הבא...

אבל עד שבוע הבא, שימו לב לשני דברים:

1. תבדקו אצלכם בבית, האם הילדים שלכם, מתחנכים בדרך שבה חינוכו אותי להתפלל, האם את מה שאני הרגשתי כל השנים אתם ב"טעות" עושים גם לילדים שלכם?
2. שימו לב לכל אחד מהילדים שלכם, האם הוא או היא אוהבים להתפלל.
את כל השאר תקראו בע"ה בשבוע הבא.

מציאות כואבת

הורים יקרים, נשמע לכם דמיוני? לצערי, לגמרי לא! אתם אפילו לא צריכים לחפש את יוסי, הבחור מהסיפור שלי, אם רק תצאו מוחץ לבית הכנסת שלכם בזמני התפילה, תראו מה קורה שם בחוץ-ברחבה, תבינו הכל ושלא תטעו, אלו שבחוץ הם מהחברה "הטובים" כי הם לפחות מגיעים לבית הכנסת. כמה ילדים, נערים ובחורים רק עושים "סיבוב" ליד בית הכנסת, וכמה לצערינו כלל לא באים. אולי נחשוב בצדק, שיוסי ילד יתום, שלא היה לו אבא שיחנך אותו להתפלל? אולי הוא היה כל הזמן בחוץ ולאבא שלו לא היה אכפת מסוג? הכול באמת יכול להיות, אך בואו ונקשיב מה יש ליוסי לספר לנו:

חינוך לתפילה!

אבא שלי הוא ממש תלמיד חכם, אנוחו אפילו נחשבים מהמשפחות החשובות בשכונה.

לאבא, הייתה בעיה קשה של תדמית- אבא תמיד שם לב ל"מה חושבים עליו", הוא תמיד דאג שנהיה הכי מצוינים-הרי אנוחו הבנים של...

כל שנות הילדות שלי, עברה תחת הצל המאיים של אבא, שלא רצה להבין שאנוחו בסך הכל ילדים ורוצים גם לשחק.

אבא לא רצה להבין שאנוחו אהבנו להתפלל, אבל המשחקים היו יותר מעניינים.

בתפילת שחרית ממש "ניצלתי" כי התפללתי אותה בכיתה, האמת שלא כ"כ התפללתי כי גם שם חלמתי, אבל הרב שלי לא היה מכביד עלינו יותר מדי, התפילה הייתה חצי שעה שמתוכה היו כמה דקות של ביאורי תפילה וסיפור קצר.

בקיצור כל השבוע היה לי די שקט, אבל כשהגיע יום שישי התחילה "הבעיה" האמיתית, אבא שלי לא וויתר. כלונה היינו חייבים ללכת איתו לבית הכנסת "ולתפלל" אני מדגיש את המילה להתפלל, כי מי שהיה מרים את העיניים לשנייה מוחץ לסידור היה

שערי תפילה פרק א'

"יוסי, נו מה קורה איתך, בא תכנס! למה אתה כל הזמן מתחמק ונשאר בחוץ?!... ד', נגמור מנייני החצרות והמרפסות, ממה אתה מפחד, לחזן כבר אין קורונה"

"בסדר נודניקים, תכנסו קודם אתם, אני כבר נכנס..." החברים של יוסי נכנסים לתפילת מנחה, אך יוסי נשאר בחוץ-נשען על הגדר בכניסה לבית הכנסת, ומחכה לחבריו עד שהתפילה תסתיים. יוסי הוא בחור בן 17 שמנסה בכל כוחו להתקדם ולהתחזק. בשונה מחבריו המתקרבים לדת, הוא חרדי מביט, שנות ילדותו עברו עליו באחד מתלמודי התורה הטובים בבני ברק. מוריו הועידו אותו לגדלות ואפילו היו מהם שצפו שיהיה אחד מגדולי הדור, אך...

לברוח וכמה שיותר מהר

ליוסי יש בעיה, הוא אינו יכול לראות את בית הכנסת מבפנים, ולא, זה לא בגלל הקורונה.

חבריו בחודשיים האחרונים, רגילים לראות אותו משתתף איתם מידי פעם בתפילות בכניסה לבניין בסוף הרחוב, על הספסלים בגינה הציבורית, ובכל מיני מקומות בחיק הטבע.

אבל עכשיו שנפתחו שוב בתי הכנסת, מודיר יוסי את רגליו משם בצורה מכוונת. זאת נדע, כי יוסי לא ביקר בבית-כנסת כבר 3 שנים. יותר מדויק, מאותו היום שברח מהשיבה ועדיין לצערינו לא חזר אליה!!! אפילו את תפילות הימים הנוראים השנה, הוא עושה מהרחבה שמחוץ לבית הכנסת. תקופת הקורונה עשתה לו קצת טוב, חבריו החדשים משכו אותו בכוח לכל מיני מיניינים בשטח ובגינה, והיה לו קל יותר להשתתף. אבל בית כנסת, הוא קו אדום.

"זה לא שיש לי בעיה עם בית-כנסת" הוא הסכים להסביר לחבריו. "אני פשוט לא מסוגל לשבת בפנים! מהרגע שאני רואה בית-כנסת או אפילו שומע קולות של תפילה בציבור, אני מרגיש דחך חזק לברוח וכמה שיותר מהר..."

הרב שלום ארוש שליט"א

ל"ג בעומר תש"פ

בפתח מערת רבי שמעון בר יוחאי מעתיר בתפילה עליכם התורמים היקרים שלנו

סיפורי תודה אמרת תודה ונושעתי

יש לך סיפור תודה?
המערכת תשמח לפרסם אותו
al5308000@gmail.com

ילדון הידודון

בין הכותרים יוגרלו מתנות

קרוב שמקריבים ביום ראשון של חור"מ פסח והמכנה המשותף לו הוזכר בפרשה זו?

תשובה פורשת בהר בחוקות: המלה "חרב" מופיע בשלושה פסוקים ראשונים, שעוסקים בברכה שתבא אם נשמור את רצון ה' (ויקרא טו-ח).

הזוכה: ישי גאסי, אלעד.

פתרונות לשלוח למייל | פקס:

al5308000@gmail.com | 02-5812252

הביאו לה את התיק עד הבית

בקול הצדיקים?

התשובה לכך נובעת בצורה ספרותית בקרשת וארא, בספר שמואל: "ולא שמעו אל משה מקצת רוח ומעבדה קשה!" מפני מה לא שומעים לצדיקים? מקצת רוח - שזהו חסרון אמונה. ומעבדה קשה - זו התוצאה של חסרון אמונה. לא מאמינים בצדיקים שבדבר קל כל כך, כמו להודות ולשבח את ה', תבוא הגאולה. אלא חושבים שרק על ידי עבודות קשות תתכן הגאולה, כגון: אלו היו אוקרים הצדיקים נדי שתבוא הגאולה צריכים לא לאכל ולא לישון ולהתנגל או לעשות כל מיני דברים קשים, היינו מקבלים את דבריהם. אבל לא רוצים להאמין שעל ידי דבר קל כל כך - על ידי התודה תבוא הגאולה.

בתכנית שלנו ברדיו, התקשרה אשה קצת מבגרת וספרה שהיא חזרה מן היום ועברה על ספסל לנחם קצת, ואחר כך לקחה את השקיות שלה והמשיכה בדרכה, עלתה לקומה רביעית, לבית שלה - ולפתע שקמה לב שהתיק שלה נעלם.

בדיק היא קראה את הפרגוליות של התודה, אמרה: "טוב, אני אניד תודה להשי"ת שהתיק שלי נעלם. מה שאמרה רוצה לטובה אתה עושה...".

הלכו לספסל לחפש ולא מצאו את זה, והיא המשיכה לומר תודה, הלכה, הסתובבה, חפשה, וכל הזמן אוקרת "תודה לך ה' זה מה שאמרה רוצה? תודה! הלך התיק? תודה!" חזרה הביתה, התקשר אליה משהו ואמר לה: "אני כבר מתקשר הרבה זמן ואני לא עונה, התיק שלך אצלי, אני יכול לבוא?" הביא לה את התיק עד הבית! אמר לה: "תפתחי ותבדקי שלא חסר כלום!",

אמר לו: "בשביל מה? אני מאמינה לך...". אבל הוא התעקש: "לא! אני רוצה שתפתחי!", פתחה וראתה שהכל נמצא, זה הכח של התודה!

ובאמת, דרוך התודה, היא דרוך קלה ונעימה ונפלאה ללכת בה, ובכרט שישנה הבטחה שאם נלך בדרוך אז יתבטלו כל הצרות וכל הגזלות ותהיה גאולה שלמה! כל כך קל, אם כן מדוע לא שומעים

חיזוקית - סיון | ערך התורה

דרך התורה
היא דרך של
חיים ושמחה.
(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים: 052-6672221

אבל כמו שאחד התלמידים אמר על מה שאמר רבנו: יש ענין שפתיחה הכל לטובה - במקום לומר "לטובה", אפשר לומר "לתודה". יש ענין שפתיחה הכל לתודה.

אמרת תודה ונושעתי
052-2240696

שלוחה לבחירתך

1 בלעדי
מבוק יומי מהרב ארוש

4 אקטואלי
בניף הקורונה

התקשרו:
02-6444250

12 חדש!!
ביטחון עצמי

16 מיוחד
ספירת העומר

20 מרתק
דף היומי

קו האמונה - תאודון, תרגיש בטוח

להתחזק • לחייך • להודות

החנווני הדולרים

והקשר ביניהם

שעתיד הקדוש ברוך הוא לעשות צל וחופה לבעלי מצוות אצל בעלי תורה בגן עדן. ומה טיבה של חופת בעלי מצוות שלא ראו אור תורה, אצל בעלי תורה, והרי לא ידעו ולא יבינו מאומה מדברי התורה שישמעו שם... ויהיה להם בושה שאינם מבינים כלום. ותיירץ שם, שהמחזיק תלמיד חכם, כיון שהוא היה הסיבה שהתלמיד חכם למד תורה, כשבא לעולם העליון, זוכה שמלמדים לו כל התורה. ע"כ. **ומי ישמע דברים אלו ולא ירוץ להחזיק ברבנו ובתלמידיהו.**

עכשיו תחשוב על זה- אתה מתקתק על המקלדת ונחשב לך שלמדת תורה, אתה הולך לנוח, גם עכשיו למדת תורה, הפסקת אוכל, גם המונה דופק ועולה, **אבל עולה בתשלום אמיתי לא בדולרים אלא - תשלום של בורא עולם!**

איך תמיד אומר הרב שלום ארוש שליט"א: **"מי ששותף איתי בעולם הזה שותף איתי בעולם הבא"**

כשתגיע אחרי מאה עשרים לבית דין של מעלה, יגידו לך- נסעת עד לוס אנג'לס ללמד תורה, הגעת עד מצרים ללמד אמונה, הלכת וחיזקת אסירים בבתי סוהר וקרבת אותם לעבודת השם!

המאמר הזה מוקדש כהוקרה לאלפי תומכיה המאושרים של מוסדות "חוט של חסד" ואם אתה לא נמנה כאחד מהם, הגיע הזמן לחשוב על עצמך.

חוט של חסד: 02-5308000

שייכים לי, אולי טעות נפלה בחלקכם (חושש לאבד את ישרותו) כאן חוזר הסגור ושואל אותו: כאן אין טעויות! אם כך, איזה קשר יש לך עם כל זה?

עונה היהודי התמים: אמממממממממ (מבליע את רוקו תוך כדי), יתכן..... שפשוט..... **הייתי נותן מכספי לאבוכים לומדי תורה, וכן לתינוקות של בית רבן.**

כאן כבר היה ברור לכל!

תרומתו הקטנה הצילה אותו, והביאה אותו הישר לגן עדן, עם כל שאר תלמידי חכמים. ואת האמת שלא רק אותו אלא חנוונים רבים ואנשי עסקים ואנשי הייטק, בין אם עצמאים ובין אם שכירים, זה לא משנה במה אתה עוסק, יש בך דוב בער, **אם כספך הולך לעסק התורה** (אפילו חלק מכספך), אתה מסודר!!

ומאיפה אני יודע את זה? זה פשוט, עיון קצר במקורות מביא אותנו למידע העוצמתי הזה:

בספר "ואין למו מכשול": אדם שאין באפשרותו לעסוק בתורה מפני שאינו יודע ללמוד, או מפני שיש לו טרדות רבות של פרנסה וכיוצא בזה, יסייע לתלמידי חכמים מכספו, ויחשב לו כאילו למד תורה בעצמו. כן פסקו הטור ושלחן ערוך (יו"ד ריש סימן רמו) וכו'.

בספר ראש דוד (לרבי חיים יוסף דוד בכמהר"ד יצחק אזולאי) כתב, שחכמינו ז"ל אמרו

הסיפור שאני הולך לספר לכם הוא יוצא דופן, או שלא, את זה כבר אתם תחליטו

הסיפור שלנו מתחיל **בדוב בער**, יהודי פשוט ותמים, ישר והגון

לא יודע הרבה חוץ מקצת פלפלים ועגבניות, כן אתם מנחשים נכון, דוב בער הוא חנווני, העוסק יום שלם במרכול, ועובד קשה למחייתו. יהודי ישר הוא, אמין ואהוב על כולם.

כך עוברים חיינו בין הסוחרים, הקונים, הירקות והפירות.

הגיע העת בו מסיים את תפקידו בעולם הזה ועולה לשמים, והנה הגיע מיועדנו לבית דין של מעלה. בהגיעו ניתנה לו רשות הדיבור, אך הוא, מה יגיד, הרי תורה לא למד ולא שינן, וחוץ מבגנות ואבטיחים אינו יודע דבר, ובכל אופן, עונה להם- נשאתי ונתתי באמונה" ואז שתיקה!

כאן הגיע הסגור, ודורש לבדוק היטב את מעשיו כאן, בעולם הזה.

ומבדיקה ראשונית עולה כי דוב בער דווקא הינו יהודי הגון ולא די בכך אלא שהוא גם למדן לא קטן שסתם "מצטנע" ובכן, עונה השופט- **"אני רואה שאתה גם לומד יום שלם, ואפילו לומד תורה בחצות, ו..... כן, אני לא טועה אתה גם מלמד תורה לתשב"ר"** ודוב בער האציל מידות עונה לא, כל אלה לא

המאמר הזה מוקדש כהוקרה לכל תמכיה המאושרים של מוסדות "חוט של חסד"

תורה

מסביב לשעון

על ידי מוסדות "חוט של חסד"
והגית בו יומם ולילה

תודה, לכם התורמים ל:
כולל חצות, כולל יום, כולל נץ,
כולל הוראה, כולל יום שישי,
תלמוד תורה שלום בנייך,
מתמידים, ישיבת נעימות
התורה וכל מכמני התורה
בזכותכם העולם קיים

מתמידים
לימוד תורה
לימוד אחה"צ
ע"י תשב"ר

לימוד תורה
של ילדי תשב"ר
תלמוד תורה
שלום בנייך

הרב שלום ארוש
בשיעור תורה שבועי

כולל נץ
אברכים משקימים
ללימוד התורה

ישיבת
נעימות התורה
לצעירים

כולל הוראה
אברכים לומדים הלכה
ונבחנו ברבנות

הרב שלום ארוש
מחזק בבתי הסוהר

כולל יום שישי
ולימוד זוהר

כולל אברכים
הלומדים תורה
בשעת חצות

כולל יום
אברכים לומדים תורה
כל היום

הסדרה לשלום הבית
מאת הרב שלום ארוש

052-2240696 ☎

שלום הבית שלי הרב שלום ארוש שליט"א

עצות לשלום בית

ד. ישנם כמה הבדלים מהותיים בין הגבר לאשה, ועל ידי שיוזעים את ההבדלים הללו, זה חוסך הרבה חסר הבנה ותסכול. לדוגמה: לאשה חשוב טיפוח הבית, ולאיש מספיק שיהיה מסודר ונקי. לכן לפעמים הבעל לא מבין למה האשה כל כך עייפה וממשיכה לטרוח בבית במקום לנוח. כי לפי השקפתו, מספיק היה לסדר קצת ולטאטא, וזה מצוין, אז למה לעבוד קשה, בזמן שהיא צריכה מנוחה? ואילו האשה, שלא יודעת שמה שהוא אומר נובע מהדרך שהוא מסתכל על הדברים, היא חושבת שהוא לא מבין אותה ולא מעריך את מאמציה. אלו היתה יודעת את השוני שביניהם, היה לה יותר קל לקבל את דבריו, וגם הייתה יכולה להסביר לו שהדברים הללו חשובים לה מפני שהיא אשה.

ה. הרבה פעמים פורצת מחלוקת סביב כסף. כמה כסף הוריים שלי הביאו, וכמה כסף הוריים שלך הביאו וכד'. זהו פגם באמונה, משום שהכסף לא בא מההורים אלא מהקדוש-ברוך-הוא.

ו. טוב שלא לגור ליד החמות או ההורים. כאשר גרים קרוב אליהם, יש להם הזדמנויות רבות להתערב בחיי בני הזוג, שזה מזיק מאד. זה גם יוצר מתח שמקשה על הזוג הצעיר לגבש את דרך החיים שלהם המשותפת והמיוחדת להם. לכן, עדיף לגור בדירת חדר ואפילו במחסן, ולא לגור בשכונת עם החמות או ההורים.

לקבל ייסורים מאשתו, אבל זה יכול להיות גם הפוך, וכל אשה שיש לה ייסורים מבעלה, יתכן שבגלגול קודם היא היתה איש שציער את אשתו, ועכשיו היא צריכה לקבל את הצער מבעלה בשביל התיקון שלה, ולכן תקבל את זה באהבה, וזה ימתיק את הצער שלה.

ג. אשה צריכה לדעת להתפייס כאשר בעלה מפייס אותה. היא צריכה לדעת, שכאשר בעלה מפייס אותה, זה כרוך אצלו במאמץ גדול, ולכן גם אם קשה לה להתפייס, היא חייבת להתעלות ולהתגבר על עצמה ולהתרכך, ולומר לו שזה יעבור וכבר היא מוחלת לו - ואחרי הפיוס ישנה התקרבות גדולה. אך כשהיצר הרע נוקשה את לבו והיא לא מתפייסת, אז הבעל באיזה שלב מתייאש מלפייס אותה, ואחרי זה היא מצטערת למה לא התפייסה עמו, והיא מוחכה שיבוא לפייס אותה, אבל הוא לא עושה כן, כי הוא ניכוח כבד, והוא מרגיש שהוא רק ישפיל את עצמו לחינם, כי ממילא היא לא תתפייס.

ז. דבר שהאישה צריכה להכין את עצמה אליו מראש על ידי תפילות והכנה נפשית, שתהיה תמיד מוכנה להתפייס ולא תהיה עקשנית.

המצב הנוכחי, שההורים היו כל העת יחד עם הילדים, יצרו בחלק מהמשפחות הצטברות של קשיים בשלום בית. לכן אנחנו מביאים כאן רשימת עצות לשלום בית, שמניסיון מונעים קשיים וחיכוכים.

א. חשוב מאד שההורים לא יתווכחו, וכל שכן שלא ירבו ליד אף אדם וביותר לא ליד הילדים.

ב. לקבל באהבה את הייסורים מן הזוג - זה ממתיק את כל הדינים, כמו שמסוכר, שפעם בא איש אחד לפני הארז"ל, וסיפר לו שיש לו ייסורים מאשתו, שעושה לו צרות על לא עוול בכפו. אמר לו הארז"ל: תדע, שבגלגול הקודם, אתה היית אשה ואתה ציערת את האיש, ועכשיו ירדת לעולם כאיש, כדי שהאישה תצער אותך, וזה התיקון שלך, ולכן תקבל את הצרות שאשתך עושה לך באהבה, ובזה יתוקן עוונך. הלך האיש בשמחה לביתו, כשהוא מוכן ומזומן לקבל את הייסורים מאשתו באהבה לשם תיקון נפשו, וראה זה פלא, מאותו היום, כל התנהגותה של אשתו השתנתה לטובה והיא שיפרה את מעשיה. היה זה בגלל שהוא החליט לקבל את התיקון שלו באהבה.

אמנם במעשה הזה, היה זה האיש שהיה צריך

בס"ד
מחפשת ולא מוצאת?
לא יכולה עוד להישאר בבית?
מוזמנת אלינו!
למשרד טלמרקטינג גדול ומבוסס
דרושות טלפניות
למשמרת בוקר/צהריים
לקביעת ראיון
052-2223745
העבודה עפ"י הנחיות משרד הבריאות

ר' אברהם בן אברהם (גר צדק) זיע"א ז' בסיון

עד לשעתו האחרונה לא הרפו ממנו קרוביו, ועשו הכל כדי "להציל את נשמתו", אך כמי שטעם מהאור האמיתי ודאי לא ירצה להחליף חיים נצחיים בחיי הבל ושטות.

כאשר נואשו הכמרים לשכנעו שלחו לקרוא לרבני וילנה ודרשו מהם ללכת להשפיע עליו שיחזור וישבו לדתו הישנה. "אימרו לו כי אין טעם בקרבנו, משום שגורו לא נערך על פי הכללים, ועל כן אין לו כלל תוקף" אמרו הכמרים, ואיימו על הרבנים שישחטו את כל יהודי העיר אם לא ימלאו את הפקודה, ובניתים הסיתו את תושבי העיר הנוצרים ואת הכפריים שבסביבה נגד שכניהם היהודים.

הלכו שלשת רבני העיר אל גר הצדק בבית הסוהר לילה שלם ישבו בתאו ואמרו יחד עמו תיקון ליל שבועות. התא היה אפל וטחוב, אבל בליבם היה אור גדול. הם אמרו את התיקון בכונה עצומה, נדמה היה להם שאינם בודדים בתא. שכן הם יכלו לשמוע משק כנפי מלאכים שמילאו את התא.

עם בוקר, כאשר הגיע שעתם להיפרד מן הגר גילו לו הרבנים את דבר השליחות שהטילו עליהם הכמרים. דמועות זלגו מעיני הרבנים, וגם הגר בכה. "אחים" אמר: "אקבל עלי את מצוות תורתנו ואם נגזר עלי לעלות על המוקד אקיים את המצווה, כמו שעשו קדושים אחרים לפני" גם כשעמד מול המוות, וניסו הכמרים שוב לדבר על ליבו ענה: "כל ימי הייתי מתפלל מתי תגיע מצווה זו של קידוש השם לידי, ואין ברצוני לוותר עליה, תמורת הצלת הגוף לשנות חלדי עלי אדמות".

וכך לעיני המון העם הפרוע קפץ במסירות נפש ובשמחה, מתוך עיניו קשים היישר אל תוך האש תוך כדי קריאת: "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד". וכך ביום טוב שני של גלויות, ז' סיון מת על קידוש ה' גר הצדק מוילנא, ונקבר בסמוך לקברו של הגאון מוילנא, זכותו יגן עלינו ועכ"א..

לאורם נלך היולא דצדיקיא

ילד תפנוקים שגדל בבית אחד האצילים הפולניים המכובדים היה הגרף פוטוצקי, בן יחיד ואהוב היה לאביו ולאמו. ואשר בו נתנו כל תיקוונם והשקיעו כל הונם. בצעירותו שלחוהו הוריו ללמוד מיני השכלה בפריס ושם הכיר ביהודי אשר פתח בפניו פוטוצקי הצעיר אודות הדת היהודית. אמנות היהדות כבשה את ליבו של פוטוצקי, האמת שבה שבתה את ליבו והוא ביקש להתגייר כשהיה בקי בתורה ובדיני ישראל עבר לגור באמסטרדם שבהולנד, מקום שבו לא הכיר אותו איש, והתגייר כדת וכדין. לאחר שנימול נקרא שמו בישראל אברהם בן אברהם.

לימים עבר לגור בעיר וילנא שם ישב בבית המדרש ועלה מעלה מעלה במעלות התורה והיראה. ובנתיים בבית אביו מהוסה רבה, זה זמן רב שלא הגיע שמועה ואות חיים מהבן היחיד, החל האב מפעיל קשריו ומחפש אחר הבן האבוד. אחרי מאמצים מרובים הובא לידיעתו כי הבן נטש את הנצרות וחוסה בצל היהדות. מששמע זאת האב חרה לו מאוד, שכן היהודים הם שונאי נפשו. כך נפתחו חיפושים מטעם הנצרות בכל מקום אפשרי.

בעקבות הלשנה הצליחו לעלות שליחי הנצרות על מקום הימצאו של בן הגרף ולהסגירו. יום יום באו אליו קרובי משפחתו ומכרים כמרים ואצילים, וניסו לדבר על לבו להתנער משגעונו ולשוב לארמונו ואל עמו. אולם אברהם בן אברהם היה איתן באמונתו החדשה וסירב לשמוע לדבריהם. לא הועילו כל הפיתויים והאימונים - הוא דבק בדתו החדשה ובעמו החדש, ושום תענוגות העולם או אימונים בייסורי שאול לא הועילו כדי להרחיק אותו מעם ישראל.

לבסוף נואשו קרוביו של הגרף פוטוצקי מן משפחתם. יום אחד באו ואסרוהו בכבלים וזרקו אותו לתא השוץ בבית האסורים של וילנה, עיניים רבים ומרים מאוד עבר עמו"נ שישבו מסורו אך כל אלו לא הועילו לגר שהיה איתן באמונתו ישראל ובמשפט שנוערך לו נגזר דינו לשריפה בכיכר הגדולה של העיר. למען ישמעו ויראו.

לאכול על קידוש השם

ההרגעה היחידה שמטפלת בשורש הבעיה ולא רק בסימפטומים.

החיבור עם מקור השפע

לכן התפילה הראשונה של כל אחד ואחת מאתנו צריכה להיות קודם כול שנוכח להאמין בבורא **באמת**, כלומר להאמין באמונה שלימה שהבורא אוהב אותנו ורוצה לתת לנו הכול ושכל שמחתנו היא לעזור ולהושיע את כל הפונים אליו.

המשל הפשוט שאמרתי אמנם מסביר הכול באופן נפלא, אבל לאור הדברים יש כאן עומק נוסף שהוא העיקרי:

האמונה היא חיבור עם הבורא. ועל פי הלב של האמונה שזה עתה הסברנו, זה לא נכון לומר שהבורא "לא נותן". הבורא רק נותן ומשפיע בלי סוף ובלי הפסק. הוא נותן לכולנו חיים בכל רגע ורגע. זו המהות של הבורא: טוב ומיטיב. חכמינו מתארים את השפע האלוהי במילים "הבריכה העליונה", ים אדיר של ישועות שנוזל ויורד לעולם הזה בכל רגע ורגע.

אם כן מדוע אנחנו לא מקבלים את ההשפעות? כל החיסרון הוא רק מצידנו. כי בורא עולם טבע בבריאה שהכלי להתחבר למקור השפע הוא האמונה. הצינור שדרכו מגיע אלינו השפע הוא האמונה. בלי אמונה אי אפשר לקבל כלום כי אין לך חיבור למקור השפע.

וכמוכן, הכוונה **לאמונה האמתית** בבורא, להאמין שהוא רק משפיע ורק מיטיב, רק אוהב ורק רוצה לתת, כי אם אתה לא מאמין בזה באמונה שלימה - זו לא אמונה בה, אתה מתחבר לאלוהי שאתה המצאת ואתה לא מתחבר לבריכה הנכונה כפי שהסברנו.

יוצא שהבורא מצדו נותן ומשפיע, אבל אנחנו מצידנו צריכים לחבר את הצינור שלנו אל הבריכה העליונה, אל הבורא החנון.

סיבה שלימה

אם כן מה היא הסיבה המושלמת לעיכוב בצינור החיסרון בחיבור אמיתי עם הבורא. ברגע שאתה מאמין באמונה שלימה שהבורא אוהב אותך ורק רוצה לתת לך זיווג, אז אתה מתחבר עם השדכן והזיווג שלך יגיע בקרוב.

וכך בכל עניין ועניין, בכל ישועה - כשאתה מאמין באמת שהבורא אוהב אותך ורוצה לתת לך ולעזור לך - אז אתה מתחבר עם הרפואה, ועם השמחה, ועם האושר, ועם הברכה, ועם מקור הכפרה, ועם הטוב והאור של כל העולם הזה בגשמיות וברוחניות. בכל תחום שבו אתה זקוק לישועה - אתה מיד נושע כי התחברת עם הצינור שלך למקור של הטוב!

על פי זה מובן מדוע כשעמדו בני ישראל לרגלי הר סיני התרפאו כולם. כי במעמד הר סיני קיבלנו את האמונה המושלמת במציאות הבורא ואת האמונה שהוא טוב לכול ושכל השפע והטוב הם ממונו יתברך. וברגע שכל עם ישראל זכו לאמונה המושלמת, הם התחברו עם מקור השפע והמקור של כל הרפואות וכל החסרונות התמלא גם למעלה מדרך הטבע.

בברכת שבת שלום ומבורך

פגש את איציק. גבוה ורחב גוף היה האיש, והאורח מצאו עומד בחצר הבית כשהוא מוציא דגים מלוחים מתוך חבית ענק שעמדה בחצר.

"שלום עליכם רבי יצחק", פנה האורח ביראת כבוד, בטוח היה שלפניו עומד צדיק נסתר. איציק נחר בבוז "רבי יצחק? לא רבי אני ולא רב. מה תרצה?"

האורח ביקש בנימוס להתאכסן בביתו יומיים-שלושה יען כי זר הוא בעיה איציק הסכים ברוחב לב.

בשהותו שם עקב האורח בשבע עיניים אחר בעל הבית, שמא קם הוא בחצות לילה או מעין זה, אך איציק זה שחי בגפו היה עסוק כל היום בשלושה דברים: לאכול ולאכול. בזמנים שבהם לא עסק בהבאת המאכל אל פיו, היה עסוק בהתקנת דברי המאכל או בשינה קצרה וחטופה.

לאחר שלושה ימים נפרד ממונו האורח, אך לפני ששב לרבו הקדוש החליט לשאול את איציק מדוע הוא אוכל כל כך הרבה.

איציק ניאות לספר: "ילד קטן הייתי בעת שהגיעו גויי העיירה והכריחו את אבי להמיר את דתו. אבי סירב כמוכן, והאורחים העלוהו על המוקד ושפרוהו על קדושת השם.

אבי היה רזה ודל, כחוש בשך ותוך רגעים מספר כילתה האש את גופו. באותו הרגע, המשיך איציק במונוולוג המצמרר, "נשבעתי לבלי שאני אוכל ואוכל ולא אפסיק מלאכול, כדי שאם ישרפוני הגוים על קדושת שמו יתברך - האש תבער זמן רב וכבוד ד' יתגדל בעולמו..."

כששב התלמיד אל רבו, מרן רבי ישראל בעל שם טוב, אמר לו הצדיק:

"שלחתיך לביתו של כפרי גס כדי שתלמד שגם מאכילה בלי סוף, ובכחות בלתי אנושית, ניתן לעבוד את ה' ללא הרף..."

לרגל יום פטירתו של מייסד החסידות, רבי ישראל בעל שם טוב הקדוש (ז' סיון)

"סע נא לקרויץ העיר", הורה מרן אור שבעת הימים, הבעל שם טוב הקדוש, לאחד מתלמידיו, "שם תפגוש את רבי יצחק. תבקש ממנו להתארח בביתו ושם תלמד אורחות חיים בעבודת השם".

התלמיד לא הררה אחר רבו, לא שאל מיהו "רבי יצחק" האמור, אלא נטל את חפציו וצוררו ויצא לדרך.

אך דרכו רגלי התלמיד בשערי קרויץ, החל לשאול את היהודים שנקו בדרכו האם מכירים הם יהודי בשם "רבי יצחק".

הראשונים ששאל נדו בראשם לשלילה. לא שמעו מעודם על יהודי תלמיד חכם בשם זה המתגורר בעיר.

סבר התלמיד שבבית הכנסת לבטח יהיה מי שיכיר. אך עד מהרה התבדה. גם זקני העיר שישבו בבית הכנסת רוב שעות היום ולמדו - לא ידעו לומר לו על צדיק ורבי יצחק שמו...

נאמן למצות רבו חיכה התלמיד יום ויומיים בעיה, ובכל פנים יהודיות שתנקל, היה מיד שואל:

"כלום מכיר הינך את רבי יצחק?"

ביום השלישי חל מפנה כאשר פגש את בער'ל. בער'ל זה חטטן גדול היה, במחילה מכבודו, וכיון שנשא לאודות "רבי יצחק" לא הרפה סן האורח ובטבורו של רחוב החל מלגלג בזכרונו ומוציא בשפתיו שם אחר שם, כל כינוי שדמה לרבי יצחק נשטה ונבדק עד תוכו, ואז אורו עיניו כשמיד הועמו בשנית.

"איני יודע אם לאיש זה אתה מתכוון", התנצל בער'ל לפני האורח, "שכן איש המוני וגס הוא, כל ימיו מבלה הוא בבקתתו ואינו מגיע כמעט לבית הכנסת.

אך הוא היחיד בעיר זו שאליו יכול אני להפנותך. איציק'ל שמו..."

האורח נישב בלית ברירה לפאתי העיירה, שם

"התודה צריכה להיות חלק בלתי נפרד מחיי היום יום"
(הרב שלום ארוש שליט"א)
להזמנות 052-2240696

היודי

משום שכאשר ח"י עובר אדם על אחת ממצוות התורה, הוא לוקח את אותם צירופי אותיות שנאמרה בהם המצווה ובונה מהם צירופים רעים שנחקקים בעצמותיו, כמו"ש (יחזקאל לב) "ותהי עונתם על עצמותם". ומהצירופים האלה שחוקקים בו, מתגלגלים עליו עוד חטאים, שהרי עבירה גוררת עבירה.

אך כאשר האדם מתוודה ויציאים על ידי הדיבור של הווידי האותיות החקוקות בעצמותיו, ובכך נעצרת שרשרת הדרדור ולא רק זה, מאותם צירופים נבנה צירוף טוב, בבחינת (תהלים ל"ה) "כִּלְעֲמוֹתַי תִּאֲמַרְנָה ה'".

ולכן הנביא הושע שרצה לחזק את בני דורו בדרך התשובה אמר להם (הושע יד): "קחו עִקְבֵיכֶם דְּבָרִים וְשׂוּבוּ אֵלַי ה' הקב"ה לא מבקש מאיתנו כסף זהב או טיפוס על הרים גבוהים, אלא רק דיבורים פשוטים ואמתיים בבחינת "אָמְרוּ אֵלָיו כֹּל תִּשְׁאָל עִוֹן וְקָח טוֹב, וְנִשְׁלָחָה פָּרִים עֲפֹתֵינוּ" היינו שעל ידי שאנו משלמים בשפתינו את הפרים שהיינו צריכים להביא כקרבן, על ידי זה "תִּשְׁאָל עִוֹן, וְקָח טוֹב" הקב"ה נושא את העוון ומהפך אותו לטובה.

ולמה זה קורה, כי הכלל התורני אומר שעל ידי התשובה נתהפכים העוונות לשגגות, ואם תשובתו היא מאהבה והנפכים העוונות אף לזכויות. לכן צריך האדם לשמור את כח הדיבור, כי הוא האמצעי שניתן לו להוציא עמו את הצירופים הרעים שנחקקו

זה דבר ידוע שספר הזוהר קורא לכל המצוות בשם עצות (לדוגמה ח"ג-רב), כל מצווה היא עצה טובה. אחת העצות הטובות העולות מפרשת השבוע היא עצת היודי.

ולמה זו עצה כל כך טובה, כי היודי כמוהו כהוצאת האשפה מהבית. אף אחד לא אוהב את הפח בבית עמוס, יש תחושת הקלה כמישהו מפנה אותו עד הסבב הבא. זה עניין היודי. כשאדם מתוודה בינו לבין אלוהיו על מה שקורה איתו, מחשבה דיבור ומעשה, הוא מוציא את האשפה מהבית. וזה מה שקורה עם סתם יודי מהשפה ולחוץ.

אך אם היודי הוא יודי מפורט, היינו יודי אמתי מעומק הלב, יודי שנוגע בדקויות הנפש, זה כמו להביא לבית חברת ניקיון, שלא רק שעושה סכונג'ה ופוליש לרצפות, אלא גם מנקה את כל הכיורים והאסלות והשיש והתריסים והחלונות...

לכן כדאי מאד לאמץ עצה זו, להיות רגיל לספר לבורא עולם את כל ההתרחשויות הפנימיות, לדבר אתו בקול רם ולפרט בפניו את הקנאה והשנאה והתאוה וצרות העין והגאווה והרמיה שלך. ובזה האדם ניצל מן ההכחשה וההסתר פנים שיש לו בנוגע לעצמו, ומתחבר למקומו האמתי בענוה, שזה הדבר היותר טוב שיכול לקרות לאדם בעולם הזה.

ומבאר בליקוטי מוהר"ן (תורה ד) שישנו עוד טעם המחייב את האדם להתוודות על חטאו.

אָמַר רַב־אֲבָרָה: כְּשֶׁלֹּקְדִים וְעוֹסְקִים בְּסִפְרֵי רַבָּנוּ בְּתַחֲלַת הַיּוֹם, מְקַבְּלִים עַל יְדֵי זֶה הַשֵּׁק וְהַתְּעוֹרָרוֹת נִכְרָץ לְשָׂאֵר הַלְמוּדִים הַקְדוּשִׁים שֶׁל הַתּוֹרָה שְׁלֹקְדִים אַחֲרֶיךָ בְּמִשְׁפָּה הַיּוֹם. (שי"ק ג-תפ)

הַבְּעַל-שֵׁם טוֹב צָהָה לְתַלְמִידָיו לְלַמּוֹד בְּסִפְרֵי שְׁלֵחָן עָרוּךְ עַד שֶׁיִּדְעוּ אֶת דְּבָרֵי הָרַב הַמְּחַבֵּר וְהַרְסָ"א בְּעַל פֶּה כִּי נִקְרָא וְחָבַר בְּרוּחַ הַקְּדוֹשׁ. (שם ג-תרז)

אָמַר פֶּעַם הַבְּעַל-שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָה עַל לְקַדֵּן אַחֲדָה, הוּא כְּזֶה מִתְמַיֵּד עַד שֶׁאֵין לוֹ כָּלֵל פְּנֵאִי לְחֶשֶׁב וּלְהַרְהֵר עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. (שם ג-תרח)

בו. וגם יש לדיבור את הכח להאיר לאדם על מה שהוא צריך לעשות תשובה בדברים שכבר נעלמו מסונו, כמו שאמרו רז"ל (ברכות כב) 'פתח פיך ויאירו דבריך'. והיודי מוסיף על האדם רחמים עליונים מאד בבחינת (משלי כח) "מוֹדָה וְעֵצָב יִרְחָם", הינו שנמשכים עליו רחמים חדשים ועליונים מאד. ועוד בפשטות שעם הדיבור מנקים את הבית, את כל חדר הנפש, ודיבור אמתי, כמוהו כחברת ניקיון מצליחה.

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה-חוט של חסד

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רחוני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: *3030 ☎

מהלכות חג השבועות

האם נשים גם כן צריכות להישאר ערות כל הלילה?

מונהג זה הוא לאנשים בלבד ולא לנשים. שו"ת רב פעלים (חלק א' סוד ישרים סימן ט).

באיזה לימוד ראוי להתעסק בליל שבועות?

וכון ללמוד עם הציבור את התיקון שנדפס בספר "קריאי מועד" תיקון ליל שבועות, שנתקן ונסדר על פי הזוהר והמקובלים. ומכל מקום מי שחשקה נפשו לעסוק בש"ס ופוסקים אין למחות בידו כי יש לו על מה לסמוך. מן הרב חיד"א (לב דוד פרק ל"א) כתב שהמונהג מפורסם בכל תפוצות ישראל מכמה מאות בשנים לקרות בחבורה הסדר המתקן מריבנו האר"י, ועי' בחזון עובדיה (שם) שהרצפה לסמוך על זה ללמוד ש"ס ופוסקים יש לו על מה שיסמוך.

פשוט המנהג בכל תפוצות ישראל להיות נעורים כל הלילה בליל חג השבועות ולעסוק בתורה, עד עלות השחר, מה המקור למנהג זה?

בזוהר הקדוש מובא: "חסידים הראשונים לא היו ישנים בלילה הזה, והיו עוסקים בתורה, ואומרים: בואו לנחול מורשה קדושה לנו ולבנינו בשני העולמות". וכן אמרו עוד בזוהר הקדוש: "כל אלו שמתקנים התיקון בלילה הזאת ושמחים בו, כולם יהיו רשומים וכתובים בספר הזכרונות, והקדוש ברוך הוא מברך אותם בשבעים ברכות וכתרים של עולם העליון". והסבירו האחרונים, שהטעם למנהג זה בליל חג השבועות, לפי שבשעת קבלת התורה היו ישראל נרדמים כל הלילה, והוצרך הקדוש ברוך הוא להערים משנתם על ידי קולות וברקים שהיו לפני מעמד הר סיני. ולכן צריכים לתקן הדבר על ידי שנעמוד על המשמר בלילה הזה ונעסוק בתורה כל הלילה. (חזון עובדיה יום טוב עמ' טט). וצריכים להקפיד שלא לדבר דברים בטלים, שיצא שכרם בהפסדם. אוצר המכתבים להרה"ג יוסף מנשה (חלק ב' סימן אלף וכו').

מה שורש המנהג שנהגו לקשט את הבתים ובתי הכנסיות בפרחים בחג השבועות?

נוהגים לקשט בפרחים, וגם בענפי אילנות, ושני טעמים מרכזיים נאמרו בפוסקים:

א. על פי הגמרא (שבת דף כ"ח) "כל דיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא נתמלא כל העולם כולו בשמים, שנאמר "שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר".

ב. לרמז למה שאמרו חז"ל (ראש השנה דף ט"ז) שבעצרת (חג השבועות) ידונום על פירות האילן.

ואף שיש מפקפקים על מנהג זה, מכיון שמונהג זה קדום ונזכר בדברי חז"ל ניתן להמשיך ולנהוג בו. [שו"ת יביע אומר חלק ג' יורה דעה סימן כ"ד].